

Sag anlagt den 25. november 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-512/08)

(2009/C 44/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og E. Traversa, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 49,
 - idet den på grundlag af artikel R-332-4 i Code de la sécurité sociale (lov om social sikring) har betinget godtgørelsen i forbindelse med lægelig behandling, som kan modtages i en [læge-]praksis ude[n for Frankrig], og hvortil kræves anvendelse af tungt udstyr, som anført i kapitel II, artikel R-712-2, i Code de la santé publique (lov om den offentlige sundhed), af udstedelse af en forhåndstilladelse; [og]
 - idet den ikke i artikel R-332-4 eller nogen anden bestemmelse inden for rammerne af fransk ret har fastsat mulighed for at tildele en patient, som er dækket af den franske sociale sikringsordning, en supplerende godtgørelse under de omstændigheder, der er fastslået i præmis 53 i dommen af 12. juli 2001, Vanbraekel m.fl. (sag C-368/98).
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har anført to klagepunkter til støtte for søgs-målet.

Med det første klagepunkt har Kommissionen anfægtet det af sagsøgte opstillede krav, hvorefter der skal indhentes en forhåndstilladelse for at kunne få godtgørelse for visse former for anden behandling end hospitalsbehandling, som er udført i en anden medlemsstat. Hvis dette krav faktisk er berettiget, når det angår lægelig behandling udført på et hospital, på grund af behovet for at sikre både en tilstrækkelig og vedvarende adgang til et udvalg af hospitalsbehandling af høj kvalitet og at kunne kontrollere udgifterne herved, synes kravet uforholdsmæssigt, når det drejer sig om anden behandling end hospitalsbehandling. Der er flere faktorer, som kan begrænse en eventuel økonomisk konsekvens af at afskaffe forhåndstilladelsen, såsom medlemsstaternes mulighed for at fastslå omfanget af den dækning, der i henhold til sygesikringen tilkommer de forsikrede, eller fastslå på hvilke nationale vilkår ydelserne tildeles, for så vidt som vilkårene hverken er diskriminerende eller hindrer den frie bevægelighed for personer.

Med det andet klagepunkt har Kommissionen desuden påtalt, at der i fransk ret ikke er nogen bestemmelse, hvorefter en patient, som er dækket af den franske sociale sikringsordning, kan tildeles en supplerende godtgørelse under de omstændigheder, der er fastslået i præmis 53 i dommen af 12. juli 2001 i sagen Vanbraekel m.fl., det vil sige en godtgørelse svarende til differencen i forhold til det beløb, patienten ville have haft ret til, hvis han havde fået hospitalsbehandling i sin egen medlemsstat. Følgelig nyder de patienter, som er dækket af den franske sociale sikringsordning, ikke fuldt godt af de rettigheder, der tilkommer dem i henhold til af EF-traktatens artikel 49, således som denne fortolkes af Domstolen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 26. november 2008 — Straffesag mod Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota og Termiso Lda

(Sag C-515/08)

(2009/C 44/49)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Straffesag mod Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota og Termiso Lda

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 8 i lov af 5. marts 2002 og artikel 3, 4 og 5 i kongelig anordning af 29. marts 2002 (gennemførelsesanordningen) i strid med artikel 49 EF og artikel 50 EF, for så vidt som de pålægger udenlandske arbejdsgivere, der ønsker at udstationere arbejdstagere, en pligt til at fremsende en udstationeringsanmeldelse til arbejdstilsynet (Dienst Toezicht op de Sociale Wetten) og en pligt til at opbevare dokumenter, der svarer til de belgiske individuelle konti eller lønsedler, hvilket indebærer, at adgangen til det belgiske marked for tjenesteydelser hindres, eller i det mindste begrænses?